

1

1001

Nieporadaj cudrej
Zomy.

Falsa Wlaskie
L. Sejeła.

Nie porządaj cudzej żony.

Farsa w talencie proz. L. Rejosa

osoby.

Winiulski! dudyński.

Matyria jego żona

Leon

Swoboda

Aucta. jego żona dudyńska

Odrwietały.

Romiszki.

Zwycrajny potój trójce drzwi.
Scena 1.

Aucta - Winiulski!

Aucta. (do wychodzącego)

To pan? a żona?

Winiul.

To ja też her żony. (mieszając się)
objęcie! Daj mi nie nosz rękę, strądzę,
oh! jakie słodkie rękę!

Aucta

Trzeba na sejmie pomysleć o naszym
potrzebie, gdyż tak dłużej trwać!

ZAKUPIONO
od PROF. ANTYLI
SOCH
dn.
MIEJSKIEJ BIBLIOTEKI PUBLICZNEJ
im. LUDWIKA WARYŃSKIEGO
w ŁODZI
Nr 267 dn. 28 XV 1917r.

Rps 587

nie może i d'is' chciałam wyznać
wszystko memu mężowi.

Windał.

Co wyznać?

Aukle.

Je nie chce z nim być więcej ze
Kocham tylko cię, chce mu wyznać
już to! nie d'is! a nawet zabrać
w tej chwili.

Windał.

To bardzo słachodnie z twojej strony.
Lec ja cię uprzedziłam. i mówię
z swoim mężem, a nawet i z moją
żoną.

Aukle.

I cóż onis się zgadają?

Windał.

Twoj mąż to skądrona swina!
Bo za Kochał się w mojej ramie.
wom nie pani? za Kochał się nie.
pytając mnie wcale o porzucenie.

I wobec tego ja postanowiłam... 3.

Aukle.

Co pan postanowił?

Leon B.

W głodnych drzwiach stoję Leon i kocha
trzymając się w objęciach całuję się!

Windał. (wskazuje na nich)

O patrz pani! Oni się już nawet
całują publicznie bez cenzury!

Moja żona i panimają postępują
jawnie. To imy będziemy jawnie
robić postępowanie! (całuje Aukle)

Leon. (prostego obinony)

Dosyć tego! Nie zapominaj że ona
(wskazuje na Aukle) jest moja żona.

Windał.

I ty nie zapominaj że ona (wskazuje
na Aukle) także jest moja żona.

(ogólna pauza) Panowie państwo są je-
mnicą stęta się jawią. I robiliśmy
gony bład zemię się niewłaściwie

Bo ja powinowem sie orenic z swoja
zona, a ty z moja, moja zona powinow
byba byba wyjs za ciebie, a swoja
zona za mnie. A wiec chcąc na-
prawic nam blad niema innej
rady jak sie zamienic ne rony
ty wer moja, a ja swoja. Co z goda?

Leon,

Treba sie namyslec! / pauda /

Waryscy sp. ch.

Zgadamy sie!

Wintul,

A wiec panie przechodcie do wa-
srych nowych merow. Aleko chce
do mnie. / Obie sie rozchodz do
pokoi i pnuowra swoje drobniarzi /

Wintul,

Leonie moj przyjaciel! ty jestes
skoucronie bydle.

Leon,

Wszak sie zgodzites na zamiane

cregzi mi wymyslani?

Wintul,

No tak, ale z majac ciebie ze
nigdy nie lubisz stawa dotrymac
z umrowy jestem od ciebie wymagac
pismiennej umowy i robow. Gracia
twoje pismiennego w kwesty zamiany
naszych ion. Siadaj i piz.

Leon (siada)

Co mam pisac?

Wintul,

Daj mi swoje pismienne robowizra-
nie, ze twoja zona od tej chwili
jest moja zona, rozumier? Dany
jedem drugiemu takie pismienne
robowizranie. brniacy trescie zamia-
ny naszego naszego duchowego
inventara, to jest naszych ion.

Leon (siada)

Dyktuj

Wintul,

Pisr: Ja niżej podpisany Leon
bydł... napisales? dalej: Ty nie-
masz prawa upominać się
z wrotku swojej żony ademnie
z powrotem. Napisales? dalej:
jerek nieotrzyma wyżej wspomia-
nego wadunku, to musisz mi
zapłacić 50 tysięcy odskodowania
jur?

Leon.

Jur! A ty mnie co dasz?

Winkulski.

Kotar i ja ci napisze. (siada i pisze)
Ja niżej podpisany, jerek zechce
oddas z powrotem żonę mego
przyjaciela, lub ona to jest żona
sama powroci do swego męża,
to ja obowiazuję się zapłacić
jej mężowi 50 tysięcy odskodo-
wania. Masz! Dziękujcie ci przyja-
cielu. Teraz się uciekajmy. Jak

Kotwick jeszcze skoczono bydle,
lecz my jesteśmy ludźmi szlachetni,
i szlachetniejsi od zwierząt.

Scena 3.

Ciż Aucta i Matja. (wchodzi)

Matja.

Moja pani pani zabrałaś zaklet
mojego męża.

Aucta.

Ktorego męża?

Matja.

Byłego pani męża, a ledar mego
męża.

Aucta.

Wes' pani sobie to swinstwo.
(wchodzi jej)

Matja (wchodzi jej spodnie)

A pani zabieraś to swinstwo.

Aucta.

Oddaj pani mój penion Kłoty
pani zabieraś z mego pokoju.

Matja
Preptavam a gorie moje... ^{paucalijny} ~~zeta~~
wiotki z vorowemi wstorkami.

Wintul (wchodzi w prodek)
Porwolcie mi panie na porogua-
nie powiediec fote ciestych
i gneernych stow. Moja droga
kamicerka, moja zowisiu...

Leon (pokazuje umow)
Preptavam letar swoja zowa
Aucta.

Wintul
Ja wiem. Ja siz tytko z w racan
po tar ostadui, do mojej statej
zowu.

Matja
Ja stata? Jakto stata?

Wintul
To jest nie stata, a dladna.
Daj siz uiszkas droga kamicerka
po tar ostadui. (wizko je)

Aucta (wchodzi umow) ⁶
rorn e dlobiargji i ruce ich na ziemie)
Jak smier sciskas' w moich ocerach
obec kobiete?

Leon
Nie przystawiaj sis. Letar lojeit
moja zowa

Wintul
Preptavam! Jak ona more byc
dla mnie obec kobiete, kiedy lo-
jeit moja zowa.

Aucta
Co takiiego?

Wintul
Preptavam! Byla zowa, lojeit
nie byla, a prepta zowa. Taka
zowa pluskwan porfendum...
No... taka... jednem stowem
zowa... kamicerka! (catuje je)

Aucta
Jak pan smier je catowal?
Niego drowec!

Wintul. / m. s /

Zacyna sie prawdziwe przeszedle
rodzime. (glos) Precier musze
ja ja... Manicorko, sobie khamie
to jest nie sobie, a panu presnia
moja.

Queto.

Dosyc tego! Masz do swego
pokoju. (prowadzi go na prawo)

Scena 4.

Leon - Matja.

Leon.

Moja nowa zomusia! Mogz cis
pocatowac?

Matja.

O to sie mierzowic nigdy nie pytajs.

Leon / catuje ja /

Jakto przyjemnie mi es zawsze
swierc produkty i swierc zomus.

Matja.

Glupie potownanie. (wyszywa)

17
sie z obycie Leona leci do drzwi na prawo
i stucha) kaczekaj! co tam kowar
robi mojimaz?

Leon.

Moja duszko co ciebie moze
obchodric cudre sprawy

Matja.

Catuje sie (stuka) Otworcie!
Ja zapomniałam...

Wintul. za sceną

U to sie smie osmiela przeska-
drac goly sie upojam domowym
srecsiem? (wchodzi na scenę)

Matja.

Pusc mnie pan ja zapomniałam
wziarsc moja podumke. (wchodzi)
do pokoju)

Queto. (wychodzi z pokoju)

Mój pladzi zabier z naszego pok-
ju swoja zomus, to jest swoja
dawna zomus. Ona myslwie kope
sie niepotrebnie przy miedz nam
preskadras.

Wintul. / do drzwi

Moja Kochana mamie, to jest
wcale nie Kochana, i nie mamie,
a poproszę moja nieistniejąca...
nie mogłabyś zostawić nas
nie Ty Kaci' w spokoju! Tam
nie ma żadnej poduszki! całyje
duete

Matja. / wchodzi i trzyma
w ręku parasol. O! z ułaskam
moja poduszka. prabaczymy se
sie całyje Co to jak wysuniecie?
blizje parasolem Wintulskiego

Wintulski.

Leon powstrzymaj swoje ręce.
duete / wychodzi na prawo

Leon.

Mawierko został w spokoju
swego dawnego męża, masz
przecie mnie, mozesz sciskać
całować, i Kochać, chodź...

Matja.

8

Znaczą się ja lekar mamie
do pańskiego pokoju. paszkaruje
na lewo A w tej chwili moją
mieszkałam... z drugą kobietą...

Leon.

Wszak ja jestem swoim wdym i w sercu.
Tę do siebie, ja w tej chwili przyjdę.

Matja

Przychodź przede. wychodzi na lewo

Scena 5.

Leon sam wyjmuje kurtkę

z kieszonki i rzyka! Tak! z naczą się
jeśli ten głupiec Wintulski zwróci
mi moja rzecz, to ja dostanę 50 ty-
sięcy! Nie on nie zwróci. przychodzi

duete / z prawej wchodzi

Leon to ty? Wier co ci powiem?
Leon miły wdym mój to jest taki
zimny jak lód!

Leon.

Leon.

Ha! coż ja ci na to poradzę wstaw
mi śpiący to będzie gotący. Zresztą
nie mam co narzekać, zamienił się
się a więc rzecz skończona.

Ante.

Przyjeździe z chwila jak przestawa być
swoją dawną żonę, to cię więcej po-
cham jak dawniej.

Windulski / wchodzi /

Co to się ma zmarzyć sam nas
sam z obcym mężczyzną? To ty już
mnie zachęcasz i dradzasz? A
z pańskiej strony to jest w najwy-
szym stopniu szwinstwo! Ante!

Ante.

To nawet i poręgnąć się nie można?

Windulski.

Nie można on już dla ciebie umarł.
i od tej chwili masz drugiego męża.
Idź mi zafar natychmiast do swego

położu.

Ante. m. s /

Oh! jakże to smutne takie rozłączenie.
[wychodzi na stronę] Leon z Antem /
Windulski.

Leon.

Zamienił się nasce żony. [wychodzi na stronę] ^{Leon}
Windulski.

A zamienił się! [glądzi głębiej] Co tam
tamtego? [zegląda do drzwi przez drzwi
od Klóra] Co tam robi Leon? Co widzę
ciere moje żonę w objęcia! Żeby
cię diabli wzięli. [chce pójść] Właści-
wie to ja nie wiem. [zegląda] Ojciec!
on ja całuje w same usta, i całuje
w sryje... [pudła] Pamięć! mój
następco...

Leon / z wstęgi /

Co pan ma za interes?

Windul.

Chciałem się tylko zapytać Klóra
gadziną?

Leon (w)
Na 10 minut 18^{1/2}

Wintul.
Mejsi! Pogoda jak gorąco. nie
to jest smog, czyli deszcz... a srore:
głównie polityka Turcy w chwili
bierzącej, to jest w chwili presyj.
Do widzenia. idzie do drzwi głuźnych
i wchodzi pod płaszczyznę (wychodzi na prawo)

Scena 6

Wintulski - Sturcy. (wychodzi)
Wintulski

Podaj mi palto kapelus. ? Gdzie
mój sakwojar

Sturcy

Ho na dale.

Leon

Prygotuj wyrostko. (Sturcy
wychodzi i po chwili wraca wyrostko)
Niech wyje genialny sposób i
swoboda. rabista at sturego zadane

Scena 6

10

Leon (wchodzi)
Hm... nowa zona... stara zona
Hm! (wychodzi z kiewem pokwitowania)
Znamy się, ze jechali Wintulski.
z wróci mi moja zona, ja do-
stane 50 tysięcy... (pauza)
Genialna myśl... (idzie do drzwi
i wchodzi w chadzi sturecy) Podaj mi
palto kapelus. ? gdzie mój sakwojar

Sturcy

Na dale.

Leon

Prygotuj wyrostko. (Sturcy wychodzi
i wraca z noszkiem przedmiot) Niech
wyje genialny sposób i swoboda
(rabista od sturego i wychodzi)

przedmowy i wycieczki

Scena 7.

Maria wchodzi z lewej wyjęta
chustką w ręku Ja nie miałam cenić
mego męża! Ach! mój kochany
kochał mnie jak ja go kochałam
kochałam słotkę więcej jak dżdżewicę!
Spada do drzwi z prawej Ah! Ah!
co widzę? Ona siedzi u mego męża
na kolanach! nie mogę na to
przeżyć! Sluchajcie! Spada

Wiosna. (za sceną)

Co tam takiego? staje w progu

Maria stąpiła go za rękę na
sićnię na środek sceny Przejdź od
tej kobiety! Ja wam pokarę!
jak wy śmiecie coś podobnego
robić w moich oczach? ja jej
pokarę. Spada do podłogi i ściska
się w spódnicy

Wiosna...

Wplatalem sie w ladna historie tak
jak Aleksander Macedoński.
(Queta i Matja wyjadaja z powroci
wstary roczochdane w sprecce)

Matja.

On jest mój mąż.

Queta.

Nieprawda! mój mąż i nie
porwolę sobie do nikomu rozcic
do niego pretensji.

Matja.

Ja z robie taki skandal ze caty
kalel sie z lesi.

Queta.

Jur go pani i tak z robilesi.

Matja (do Wintul.)

Mój najdrozzy Kostku!

Queta.

Zadarije go pani tak uarywas.

Matja.

Powiedz Kostku, Kłota jest swoja
żona?

Żona?

12

Wintulski (podaruję ne ob.)

Fa!

Matja.

Ale Kłota jest swoja prawdziwa
żona?

Wintul.

Ty... chcialem powiedziec to jest
naprawde i nie ty, a ta to ty
bylas moja żona, a teraz to jest
ta moja nowa żona, jednem sto-
wem porwolcie mnie odejść.

Matja.

Odpowiadaj natychmiast niego-
dziwore!

Queta.

Ber wykretaw... odpowiadaj
pani! (Kresie nin)

Wintul.

Porwolcie lepiej mnie sie zapytac
was, Kłota ja jestem w tassine
mąż.

Obie. /raspiu go/
Moj! moj! Ty mi konny ciebie nie
oddam. /Karda ciugnie iswoje stano/

Wintul.
Pawoli bo mnie rozewecie na
dwie potawy.

Matje.
Ja nie ustapię!

Awelo.
Aui ja!

Wintul.
To rozetwojcie mnie na dwie potawy
mich Karda werwie swoja potawe.

Matje.
To ja werwie wieksza potawe.

Awelo.
Nie ja wieksza, a ty mniejsza.

Matje.
Aui myslę!

Awelo.
Aui ja!

Matje.
Pamietau Motocerku, jak bytei
lytko moim uszem, so rawore mo-
witei, ze Awelo so jest wstretua
Kobite, bo mo swar salka wymalo-
wane wylyndowanq jak stoda kaimo-
nica, a ceta na sprorynach jak
stazy materas.

Awelo.
To pan tak ciuichitei sie wystara
o mnie? Ty wstretuy potwalo
ty niepodriwore! Wiechce pana
wiecej z nas. Leon? gdzie moj
Leon? Leon!

Stworacy (z listem)
List do pana Wintulskiego!
/oddaj i wychud/

Wintulski.
Preptasram! List od Leona!
/rozkweta/

Awelo.

Gdzie mój Leon? oddajcie mi mego
Leona!

Winiul. *(szepce)*

Co to ma znaczenie? A to bydlę!
„Drogi przyjacielu. Jesteś skau-
crany duteu!”

Obie.

Racja.

Winiulski.

Racja? *(szepce)* Ja wyjeżdżam nie-
wypadł mi wyjazd nagły za in-
teresami, bardzo daleko, daleko!

Pamiętaj o mojej żonie jak
o swojej. Pamiętaj że jeżeli
byś zechceł mi ją zwrócić, to
ja mam w kierunku twoje robo-
wigranie, i musisz mi zapłacić
50 tysiący. Do widzenia, życzę ci
szczęścia rodzinnego z dwoma
żonami. Twój Leon.”

Matja.

14
Znamy się ze ty jestem młot o
dwóch żonach.

Ante.

Leon! gdzie jest mój Leon!

Winiul.

Przepraszam, ale to jest nie Leon
a poproszę skaucranie bydlę! *(pausa)*

Matja. *(do Winiul.)*

Matuś do mego pokoju! *(wskaz. na drzwi)*

Ante.

Matuś do mego pokoju! *(wskaz. na drzwi)*

Winiul.

Matuś za mną diwotaży!

Ante.

Ja go nie puszcze. *(ciągnie go do siebie)*

Matja.

Za nic go nie oddam. *(ciągnie go do siebie)*

On jest mój!

Ante.

Mój! mój!

Matja.

15
Mój! mój! /pryskakuje do siebie
ze czołaj się kłoci

Winił:

A som w padł! /prawdę mow
przystawie: Nie poradaj zony
blizniego swego.

Obie:

Mój! mój!

Winił:

Wasz? /obejrzał się. Tapie Kapelusze
i wolicie) Uciekam! /wygladyje)

Obie:

/z głupoty, na sac Tapie Kapelusze
to kradaje i wygladyje za nim niow)
Nie dlapiesz nam!

Muśtu

10

10

190